FMI, Info, Anul III, 2020-2021 Programare declarativă

Laborator 2

Liste în Haskell

Definiții prin comprehensiune și recursie

1 Recursie

Una dintre diferențele dintre programarea declarativă și cea imperativă este modalitatea de abordare a problemei iterării: în timp ce in programarea imperativă acesta este rezolvată prin bucle (**while**, **for**, ...), în programarea declarativă rezolvarea iterării se face prin conceptul de recursie.

Un avantaj al recursiei față de bucle este acela că usurează sarcina de scriere și verificare a corectitudinii programelor prin raționamente de tip inductiv: construiește rezultatul pe baza rezultatelor unor subprobleme mai simple (aceeași problemă, dar pe o dimensiune mai mică a datelor).

Exemplu: Fibonacci Un foarte simplu exemplu de recursie este acela al calculării unui element de index dat din secvența numerelor Fibonacci, definită recursiv de:

$$F_n = \left\{ \begin{array}{ll} n & \text{dacă } n \in \{0,1\} \\ F_{n-1} + F_{n-2} & \text{dacă } n > 1 \end{array} \right.$$

Putem transcrie această definitie direct in Haskell:

Alternativ, putem folosi o definiție în stil ecuațional (cu sabloane):

```
\begin{array}{lll} fibonacciEcuational & :: & \textbf{Integer} & -> & \textbf{Integer} \\ fibonacciEcuational & 0 & = & 0 \\ fibonacciEcuational & 1 & = & 1 \\ fibonacciEcuational & n & = & \\ & & fibonacciEcuational & (n-1) & + & fibonacciEcuational & (n-2) \end{array}
```

Fibonacci liniar O problemă cu definiția de mai sus este aceea că este timpul ei de execuție este exponențial. Motivul este acela că rezultatul este compus din rezultatele a 2 subprobleme de mărime aproximativ egală cu cea inițială.

Dar, deoarece recursia depinde doar de precedentele 2 valori, o putem simplifica cu ajutorul unei funcții care calculează recursiv perechea (F_{n-1}, F_n) .

(L2.1) [Fibonacci liniar] Completați definiția funcției fibonacciPereche

Observație 1. Folosiți principiul de inducție: ne bazăm pe faptul ca fibonacciPereche (n-1) va calcula perechea (F_{n-2}, F_{n-1}) și o folosim pe aceasta pentru a calcula perechea (F_{n-1}, F_n) . Observație 2. Recursia este liniară doar dacă expresia care reprezintă apelul recursiv apare o singură dată. Folosiți **let**, **case**, sau **where** pentru a vă asigura de acest lucru.

2 Recursie peste liste

Listele sunt unul dintre cele mai simple exemple de structuri de date definite inductiv. O listă este fie **vidă**, fie **construită** prin adăugarea unui element (**head**) unei *liste* existente (**tail**).

Listele fiind definite inductiv, recursia este o modalitate naturală de a le traversa.

Exemplu Dată fiind o listă de numere întregi, să se scrie o funcție semiPare care elimină numerele impare și le injumătățește pe cele pare. De exemplu:

```
semiPare [0,2,1,7,8,56,17,18] = [0,1,4,28,9]
```

Prima implementare propusă este realizabilă in orice limbaj, folosind testul **null**, și "destructorii" **head** și **tail**.

A doua implementare (preferată) folosește șabloane peste constructorul de listă : pentru a descompune lista:

```
semiPareRecEq :: [Int] \rightarrow [Int]

semiPareRecEq [] = []
```

3 Liste definite prin comprehensiune

Haskell permite definirea unei liste prin selectarea și transformarea elementelor din alte liste sursă, folosind o sintaxă asemănătoare definirii mulțimilor matematice:

```
[expresie | selectori , legari , filtrari ] unde:
```

selectori una sau mai multe construcții de forma pattern <- elista (separate prin virgulă) unde elista este o expresie reprezentând o listă iar pattern este un șablon pentru elementele listei elista

legari zero sau mai multe expresii (separate prin virgulă) de forma let pattern = expresie folosind la legarea corespunzătoare a variabilelor din pattern cu valoarea expresie.

filtrari zero sau mai multe expresii de tip **Bool** (separate prin virgulă) folosite la eliminarea instanțelor selectate pentru care condiția e falsă

expresie expresie descriind elementele listei rezultat

Exemplu Iată cum arată o posibilă implementare a funcției semiPare folosind descrieri de liste:

4 Testare folosind QuickCheck

În Haskell avem la dispoziție o librărie care, în anumite situații, generează teste automate. Importați modulul Test.QuickCheck, i.e. adăugați la începutul fișierului import Test.QuickCheck. Dacă acest modul nu este instalat, puteți instala folosind următoarele comenzi direct în terminal (cmd, powershell):

```
cabal update cabal install QuickCheck
```

(L2.2) Definiți următoarele funcții care calculează dublul, triplul, respectiv, de cinci ori numărul dat ca parametru.

Observați următoarea funcție test:

```
test x = (double x + triple x) == (penta x)
```

Ce tip are funcția test?

În interpretor evaluați quickCheck test și observați rezultatul.

Scrieți un alt test care să verifice o proprietate falsa, verificați cu quickCheck și observați rezultatul.

5 Exerciții

(L2.3) [În interval] Scrieți o funcție care date fiind limita inferioară și cea superioară (întregi) a unui interval închis și o listă de numere întregi, calculează lista numerelor din listă care aparțin intervalului. De exemplu:

```
inInterval 5 10 [1..15] = [5,6,7,8,9,10]
inInterval 5 10 [1,3,5,2,8,-1] = [5,8]
```

- Folosiți doar recursie. Denumiți funcția inIntervalRec
- Folositi descrieri de liste. Denumiti functia inIntervalComp
- Pentru a verifica echivalența între cele două funcții, scrieți o funcție de test si rulați folosind QuickCheck.

(L2.4) [Numarăm pozitive] Scrieți o funcție care numără câte numere strict pozitive sunt într-o listă dată ca argument. De exemplu:

pozitive
$$[0,1,-3,-2,8,-1,6] == 3$$

- Folosiți doar recursie. Denumiți funcția pozitiveRec
- Folosiți descrieri de liste. Denumiți funcția pozitiveComp Nu puteți folosi recursie, dar veți avea nevoie de o funcție de agregare. (Consultați modulul Data.List)

- De ce nu e posibil să scriem pozitiveComp doar folosind descrieri de liste?
- Pentru a verifica echivalența între cele două funcții, scrieți o funcție de test si rulați folosind QuickCheck.

(L2.5) [Poziții] Scrieți o funcție care dată fiind o listă de numere calculează lista pozițiilor elementelor impare din lista originală. De exemplu:

```
pozitiiImpare [0,1,-3,-2,8,-1,6,1] = [1,2,5,7]
```

- Folosiți doar recursie. Denumiți funcția pozitiiImpareRec
 Indicație: folosiți o funcție ajutătoare, cu un argument în plus reprezentând poziția curentă din listă.
- Folosiți descrieri de liste. Denumiți funcția pozitiiImpareComp.

 Indicație: folosiți funcția **zip** pentru a asocia poziții elementelor listei (puteți căuta exemplu în curs).
- Pentru a verifica echivalența între cele două funcții, scrieți o funcție de test si rulați folosind QuickCheck.

(L2.6) [MultDigit] Scrieți o funcție care calculează produsul tuturor cifrelor care apar în șirul de caractere dat ca intrare. Dacă nu sunt cifre în șir, răspunsul funcției trebuie să fie 1. De exemplu:

```
multDigits "The time is 4:25" == 40 multDigits "No digits here!" == 1
```

- Folosiți doar recursie. Denumiți funcția multDigitsRec
- Folosiți descrieri de liste. Denumiți funcția multDigitsComp
- Pentru a verifica echivalența între cele două funcții, scrieți o funcție de test si rulați folosind QuickCheck.

Indicație: Veți avea nevoie de funcția **isDigit** care verifică dacă un caracter e cifră și funcția **digitToInt** care transformă un caracter in cifră.

(L2.7) [Discount] Scrieți o funcție care pentru o listă de valori (reprezentând niște prețuri) aplică un discount de 25% acelor valori si pastrează în listă valorile reduse care sunt mai mici decât 200. De exemplu:

```
\begin{array}{lll} {\tt discount} & [150 \;,\; 300 \,,\; 250 \,,\; 200 \,,\; 450 \,,\; 100] \; == \; [112.5 \;,\; 187.5 \;,\; 150.0 \,,\; 75.0] \end{array}
```

- Folosiți doar recursie. Denumiți funcția discountRec
- Folosiți descrieri de liste. Denumiți funcția discountComp
- Pentru a verifica echivalența între cele două funcții, scrieți o funcție de test si rulați folosind QuickCheck.

Material suplimentar

• Citiți capitolul Recusion din

M. Lipovaca, Learn You a Haskell for Great Good!

http://learnyouahaskell.com/recursion